

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 27. Ecclesia Anglicana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII sit. Ex illis etiam Regionibus Reliquias
A. C. 642. SS. Martyrum Venantii, Anastasii, &
 Mauri, aliorumque afferri iussit, eorum-
 que honori prope Baptisterium Latera-
 nense Ecclesiam ædificavit, quam muni-
 ficentissime decoravit. Duabus Ordina-
 tionibus mense Decembri Presbyteros
 octodecim, Diaconos quinque, & Epis-
 copos per diversas Ecclesias octodecim
 creavit. Post Joannis IV. obitum Sacra
 Sedes mense uno & diebus tredecim va-
 cavit. Tum vigesimo quinto Novem-
 bris eodem anno 642. ordinatus est Theo-
 dorus, Natione Græcus, Jerosolymæ
 natus, Episcopi, cui idem erat nomen, fi-
 lius, qui Sacram Sedem annis sex,
 mensibus quinque & diebus octodecim
 tenuit.

§. XXVII.

Ecclesia Anglicana.

Beda. III.
hist. c. 9. &
Epist. Sup.
l. XXXVII
§. 45.

Eodem anno 642. S. Osualdus Rex
 Nordhumbriæ in Anglia in acie di-
 micans occisus est ab eadem Natione
 Merciorum, adhuc infidelium, & eodem
 Rege Penda, qui ante annos novem S. E-
 duinum Antecessorem ejus interfecerat.
 Ecclesia memoriam S. Osualdi honorat
 quinto Aug. ipsius obitu die, atque in lo-
 co, in quo cecidit, multa miracula pa-
 trata. Imo illius terræ pulverem aufe-
 rebant, atque aqua, cui ille immixtus
 fuis-

fuisset, ægrotantibus saluti erat. Sæculum VII
A. C. 644.
 Defuncti in Monasterium Bardenejense Mart. Rom.
5. Aug.
 Provinciæ Lincolnienſis celeberrimum
 cura Offridæ Reginæ Neptis suæ trans-
 lata sunt. Quamvis Osualdus Rex æ-
 tatis suæ annos non plures quam trigin-
 ta & octo numeraret, nihilominus in via
 virtutum Christianarum multum profe-
 cerat. Juvandis ægrotis, alendis pau-
 peribus & distribuendis eleemosynis
 semper intentus, orationi etiam conti-
 nuo vacabat, & ubicunque sederet, ma-
 nus ambas super genua decussabat. Ab
 officio matutino usque dum illucesce-
 ret in oratione perseverare adsueverat.
 Jam jam moriturus oravit pro animabus
 militum suorum; unde est Anglorum
 proverbium: *Deus meus, miserere ani-
 marum! dicebat occumbens Osualdus.*
 Successorem habuit fratrem suum Osui-
 num, qui annis octo Regnum tenuit. c. 12.

Anno Regni ejus secundo, Jesu Chri-
 sti 644. S. Paulinus olim Archiepiscopus Bed. II. hist.
6. 16.
 Eboracensis, postremo Episcopus Rosen-
 sis, seu Rocestriensis obiit in Regno Can-
 tiorum. Erat Paulino Statura mediocri
 major, corpus modice inclinatum, ca-
 pilli nigri, vultus macilentus, nasus a-
 quilinus & gracilis, virique aspectus Re-
 verentiam timoremque in præsentium a-
 nimos insinuabat. Ecclesia ejus memo-
 riam ipso obitus die, decimo Octobris, Mart. Rom.
20. Octob.

Sæculum VII celebrat. Successit autem in Ecclesia
 A. C. 644. Rofensi Ithamar, in illa Regione natus,
 sed tam in pietate quam scientia Antecessoribus suis haud impar, quem Honorius Archiepiscopus Cantuariensis ordinavit.

*Bed. III.
 Hist. 8.*

Edbaldo Cantii Regi anno 640. fati-
 functo successit filius Erconbertus, qui
 regnavit annis 24. is primus inter Anglorum Reges editis publice legibus in Regno suo Idola dejici & Jejunium Quadragesimale servari, additis ad coercendos transgressores pœnis, jussisse legitur. Ejus filia Ercongotha se Deo consecravit, & in Galliam trajiciens, inter Moniales S. Faræ suscipi petiit, quæ in hæc usque tempora Abbatissæ munere fungebatur. Nam cum rara essent in Regione Anglorum Monasteria, multi ex Magna Britannia in Monasteria Galliarum se conferebant. Alii illuc mittebant filias suas, ad pietatem informandas; præ aliis autem tunc Monasterium Faræ, Cellense, & Andeliense florebat, sed istud non æque ac priora duo ætatem tulit. Ercongotha Monasterii Faræ & post eam Propinqua illius Edilburga Abbatissæ fuerunt, atque ambæ ibi inter Sanctas coluntur.

*Mabill. to. 2.
 Act. p. 740.*